

LAW ENFORCEMENT

Extradition

**Treaty Between the
UNITED STATES OF AMERICA
and SERBIA**

Signed at Belgrade August 15, 2016

NOTE BY THE DEPARTMENT OF STATE

Pursuant to Public Law 89—497, approved July 8, 1966
(80 Stat. 271; 1 U.S.C. 113)—

“ . . .the Treaties and Other International Acts Series issued under the authority of the Secretary of State shall be competent evidence . . . of the treaties, international agreements other than treaties, and proclamations by the President of such treaties and international agreements other than treaties, as the case may be, therein contained, in all the courts of law and equity and of maritime jurisdiction, and in all the tribunals and public offices of the United States, and of the several States, without any further proof or authentication thereof.”

SERBIA

Law Enforcement: Extradition

Treaty signed at Belgrade August 15, 2016.

Transmitted by the President of the United States of America to the Senate January 17, 2017 (Treaty Doc. 115-1), 115th Congress, 1st Session.

Reported favorably by the Senate Committee on Foreign Relations March 20, 2018 (Senate Executive Report No. 115-4, 115th Congress, 2d Session).

Advice and consent to ratification by the Senate July 26, 2018.

Ratified by the President December 20, 2018.

Ratified by Serbia February 20, 2019.

Exchange of instruments of ratification at Belgrade April 23, 2019.

Entered into force April 23, 2019.

TREATY
BETWEEN
THE UNITED STATES OF AMERICA
AND
THE REPUBLIC OF SERBIA
ON EXTRADITION

The United States of America and the Republic of Serbia (hereinafter referred to as "the Parties"),

Recalling the *Treaty between the United States of America and the Kingdom of Serbia for the Mutual Extradition of Fugitives from Justice, signed at Belgrade October 25, 1901*,

Noting that both the United States of America and the Republic of Serbia currently apply the terms of that Treaty, and

Desiring to provide for more effective cooperation between the two States to combat crime, and, for that purpose, to conclude a new extradition treaty;

Have agreed as follows:

Article 1

Obligation to Extradite

The Parties agree to extradite to each other, pursuant to the provisions of this Treaty, persons sought by authorities in the Requesting State for prosecution or for imposition or enforcement of a sentence for an extraditable offense.

Article 2

Extraditable Offenses

1. An offense shall be an extraditable offense if it is punishable under the laws in the Requesting and Requested States by deprivation of liberty for a period of more than one year or by a more severe penalty.
2. An offense shall also be an extraditable offense if it consists of an attempt or conspiracy to commit, or participation in the commission of, an extraditable offense.
3. For the purposes of this Article, an offense shall be an extraditable offense:
  - (a) whether or not the laws in the Requesting and Requested States place the acts or omissions constituting the offense within the same category of offenses or describe the offense by the same terminology;
  - (b) whether or not the offense is one for which United States federal law requires the showing of certain matters for the purpose of establishing jurisdiction in a United States federal court, including but not limited to interstate transportation, or use of the mails or of other facilities affecting interstate or foreign commerce; or
  - (c) for offenses involving fraud or evasion of obligations with respect to taxes, customs duties, or controls on the import or export of commodities or currency or money, whether or not the laws of the Requesting and Requested States provide for the same sort of taxes or duties or for controls on the same sorts of commodities or on the same amounts of currency.

4. If the offense has been committed outside the territory of the Requesting State, extradition shall be granted if the laws in the Requested State provide for the punishment of an offense committed outside its territory in similar circumstances. If the laws in the Requested State do not provide for punishment of an offense committed outside of its territory in similar circumstances, the competent authority of the Requested State, in its discretion, may grant extradition provided that all other requirements of this Treaty are met. In the United States, the competent authority shall be the executive authority.
5. If extradition has been granted for an offense specified in paragraphs 1 or 2, it shall also be granted for any other offense specified in the request even if the latter offense is punishable by imprisonment of up to one year, provided that all other requirements for extradition are met as per this Treaty.
6. When the request for extradition refers to a person sought for service of a sentence of imprisonment, the competent authority of the Requested State, which in the United States shall be the executive authority, may deny extradition if, at the time of the request, the remainder of the sentence to be served is less than six months.

Article 3

Nationality

Extradition shall not be refused based on the nationality of the person sought.

Article 4

Political and Military Offenses

1. Extradition shall not be granted if the offense for which extradition is requested is a political offense.
2. For the purposes of this Treaty, the following offenses shall not be considered political offenses:
  - (a) an offense for which both the Requesting and Requested States have the obligation pursuant to a multilateral international agreement to extradite the person sought or to submit the case to their competent authorities for the purpose of prosecution;
  - (b) murder, manslaughter, malicious wounding, inflicting grievous bodily harm, assault with intent to cause serious physical injury, and serious sexual assault;
  - (c) an offense involving kidnapping, abduction, or any form of unlawful detention, including the taking of a hostage;
  - (d) an offense involving placing, using, threatening the use of, or possessing an explosive, incendiary, or destructive device, or a biological, chemical, or radiological agent, where such device or agent is capable of endangering life, causing substantial bodily harm, or causing substantial property damage; and

(e) a conspiracy or attempt to commit any of the foregoing offenses, or aiding or abetting a person who commits or attempts to commit such offenses.

3. Notwithstanding the terms of paragraph 2 of this Article, extradition shall not be granted if the competent authority of the Requested State, which in the United States shall be the executive authority, determines that the request for extradition was politically motivated.
4. The competent authority of the Requested State, which in the United States shall be the executive authority, may refuse extradition for violations of military duties that do not constitute crimes under ordinary criminal law.

Article 5

Non bis in idem

1. Extradition shall be denied when the person sought has been convicted or acquitted or discharged from proceedings with final and binding effect by the competent authorities in the Requested State for the offense for which extradition is requested.
2. For purposes of this Article, a person shall not be considered to have been convicted or acquitted or discharged from proceedings with final and binding effect where the competent authorities of the Requested State:
  - (a) have decided not to prosecute the person sought for the acts for which extradition is requested; or
  - (b) are still investigating or otherwise proceeding against the person sought for the same acts for which extradition is sought.

Article 6

Lapse of Time

Extradition may be denied if prosecution of the offense or execution of the penalty is barred by lapse of time under the laws of the Requesting State.

Article 7

Death Penalty

When the offense for which extradition is sought is punishable by death under the laws in the Requesting State and is not punishable by death under the laws in the Requested State, the executive authority of the Requested State may refuse extradition unless the Requesting State provides the executive authority of the Requested State with an assurance that the death penalty will not be imposed or, if for procedural reasons such an assurance cannot be provided by the Requesting State, with an assurance that the death penalty, if imposed, will not be carried out. If the Requesting State provides an assurance pursuant to this Article, the Requested State shall grant the extradition, and the Requesting State shall comply with the assurance.

Article 8

Extradition Procedures and Required Documents

1. All requests for extradition shall be submitted through the diplomatic channel, which shall include transmission as provided for in Article 11(4).
2. All requests shall be supported by the following:
  - (a) documents, statements, or other types of information that describe the identity, nationality, and probable location of the person sought;
  - (b) information describing the facts of the offense and the procedural history of the case;
  - (c) the provisions of the law or laws describing the offense or offenses for which extradition is requested and the applicable penalty or penalties;
  - (d) the text of the law describing any time limit on the prosecution or imposition or enforcement of a sentence and a description of the application of that law to the offense for which extradition is sought; and
  - (e) the documents, statements or other types of information specified in either paragraph 3 or paragraph 4 of this Article, as applicable.
3. In addition to the submissions described in paragraph 2 of this Article, a request for extradition of a person who is sought for prosecution shall also be supported by:
  - (a) a copy of the warrant or order of arrest, or ruling on detention, issued by a judge or other competent authority;
  - (b) a copy of the charging document; and
  - (c) information as would provide a sufficient basis to establish that it is probable that the person sought committed the offense or offenses for which extradition is requested.
4. In addition to the submissions described in paragraph 2 of this Article, a request for extradition relating to a person who is sought for imposition or enforcement of a sentence shall also be supported by:
  - (a) a copy of the judgment of conviction, or, if a copy is not available, a statement by a judicial or other competent authority that the person has been convicted or found guilty;
  - (b) information establishing that the person sought is the person who was found guilty; and
  - (c) if the person has been sentenced, a copy of the sentence imposed or, if a copy is not available, a statement by a judicial or other competent authority stating what sentence was imposed, as well as a statement establishing to what extent the sentence has been carried out.
5. If the person sought has been convicted or found guilty in absentia, the Requesting State shall submit the information required in paragraphs 2, 3(c) and 4 of this Article and a statement to the executive authority of the Requested State regarding the

circumstances under which the person was absent from the proceedings and the procedures, if any, that would be available to the person sought to have a new trial or other judicial review of the proceedings if the person were extradited. The determination of whether the circumstances are of a nature such that extradition would be appropriate rests with the executive authority of the Requested State.

6. If the Requested State requires additional information to enable it to decide on the request for extradition, the Requesting State may provide such information within the period specified by the Requested State. Such supplementary information may be requested and furnished directly between the United States Department of Justice and the Republic of Serbia Ministry of Justice.
7. Where the Requesting State contemplates the submission of particularly sensitive information in support of its request for extradition, it may consult with the Requested State to determine the extent to which the information can be protected by the Requested State. If the Requested State cannot protect the information in the manner sought by the Requesting State, the Requesting State shall determine whether the information shall nonetheless be submitted.

Article 9

Admissibility of Documents

1. The documents, statements, and other types of information that accompany an extradition request shall be received and admitted as evidence in extradition proceedings if:
  - (a) they bear the certificate or seal of the ministry or department of justice or ministry or department responsible for foreign affairs of the Requesting State; or
  - (b) they are certified or authenticated in any other manner acceptable under the laws in the Requested State.
2. Documents certified or authenticated pursuant to this Article shall not require further certification, authentication, or other legalization.

Article 10

Translation

All documents submitted under this Treaty by the Requesting State shall be accompanied by a translation into the language of the Requested State, unless otherwise agreed.

Article 11

Provisional Arrest

1. In case of urgency, the Requesting State may request the provisional arrest and detention of the person sought pending presentation of the extradition request and supporting documents. A request for provisional arrest may be transmitted directly between the United States Department of Justice and the Republic of Serbia Ministry of Justice, or through the International Criminal Police Organization ("Interpol").

2. The application for provisional arrest shall contain:
  - (a) a description of the person sought and such other information as may be useful in identifying the person;
  - (b) the location of the person sought, if known;
  - (c) a brief statement of the facts of the case, including, if possible, the time and location of the offense;
  - (d) a description of the law(s) violated;
  - (e) information concerning the warrant or order of arrest, or ruling on detention; and
  - (f) a statement that the extradition request and supporting documents will follow within the time specified in this Treaty.
3. The Requesting State shall be notified without delay of the date that the person sought is provisionally arrested or the reasons for any inability to proceed with the request.
4. A person who is provisionally arrested may be discharged from custody upon the expiration of sixty (60) days from the date of provisional arrest pursuant to this Treaty if the executive authority of the Requested State has not received the extradition request and supporting documents required in Article 8 of this Treaty. For this purpose, receipt of the supporting documents by the Embassy of the Requested State in the Requesting State shall constitute receipt by the executive authority of the Requested State.
5. The fact that the person sought has been discharged from custody pursuant to paragraph 4 of this Article shall not prejudice the subsequent re-arrest and extradition of that person if the extradition request and supporting documents are delivered at a later date.

Article 12

Decision and Surrender

1. The Requested State shall promptly notify the Requesting State through the diplomatic channel and may also notify the Requesting State by other means as appropriate of its decision on the request for extradition.
2. If the request is denied in whole or in part, the Requested State shall provide an explanation of the reasons for the denial. The Requested State shall provide copies of the pertinent judicial decisions upon request.
3. If the request for extradition is granted, the executive authorities of the Requesting and Requested States shall agree on the time and place for the surrender of the person sought.
4. If the person sought is not removed from the territory of the Requested State by the Requesting State within the time prescribed by the law of the Requested State, the person sought may be discharged from custody, and the Requested State, in its discretion, may subsequently refuse extradition for the same offense.

Article 13

Deferral of Extradition Proceedings and Deferred or Temporary Surrender

1. When the person whose extradition is sought is being proceeded against in the Requested State, that State may defer the extradition proceedings against the person sought until its own proceedings have been concluded.
2. When the extradition proceedings have been concluded and extradition has been authorized, but the person sought is being proceeded against or is serving a sentence in the Requested State, that State may:
  - (a) defer the surrender of the person sought until the proceedings have been concluded or until the sentence has been served; or
  - (b) temporarily surrender the person to the Requesting State for the purpose of prosecution.
3. In the case of deferred surrender, the person may be kept in custody until surrendered.
4. A person temporarily surrendered shall be kept in custody in the Requesting State and shall be returned to the Requested State after the conclusion of the Requesting State's proceedings against that person, in accordance with any conditions that may be agreed to by the Parties. The return of the person to the Requested State shall not require any further extradition request or proceedings.

Article 14

Conflicting Requests

If extradition is requested concurrently by more than one State, either for the same offence or for different offences, the executive authority of the Requested State shall make its decision having regard to all the circumstances and especially the relative seriousness and place of commission of the offences; the chronological order in which the requests were received from the Requesting States; whether the requests were made pursuant to a Treaty; the nationality of the victim; and the possibility of any subsequent extradition between the Requesting States.

Article 15

Seizure and Surrender of Items

1. To the extent permitted under its law, the Requested State may seize and surrender to the Requesting State all items that are connected with any offense for which extradition is sought or that may be required as evidence in the Requesting State. The items mentioned in this Article may be surrendered even when the extradition cannot be effected due to the death, disappearance, or escape of the person sought.
2. The Requested State may condition the surrender of the items upon satisfactory assurances from the Requesting State that the items will be returned to the Requested State as soon as practicable. The Requested State may also defer the surrender of such items, if they are required as evidence in the Requested State.

3. The rights of third parties in such items shall be duly respected in accordance with the laws of the Requested State.

Article 16

Rule of Specialty

1. A person extradited under this Treaty may not be detained, tried, or punished in the Requesting State, except for:
  - (a) any offense for which extradition was granted, or a differently denominated offense carrying the same or lesser penalty and based on the same facts as the offense for which extradition was granted, provided such offense is extraditable, or is a lesser included offense;
  - (b) any offense committed after the extradition of the person; or
  - (c) any offense for which the competent authority of the Requested State, which for the United States shall be the executive authority, consents to the person's detention, trial, or punishment. For the purpose of this subparagraph the Requested State may require the submission of the documentation called for in Article 8 and the person extradited may be detained by the Requesting State for 90 days, or for such longer period of time as the Requested State may authorize, while the request is being processed.
2. A person extradited under this Treaty may not be the subject of onward extradition or surrender for any offense committed prior to extradition unless the Requested State consents.
3. Paragraphs 1 and 2 of this Article shall not prevent the detention, trial, or punishment of an extradited person, or the onward extradition or surrender of that person, if:
  - (a) that person leaves the territory of the Requesting State after extradition and voluntarily returns to it; or
  - (b) that person does not leave the territory of the Requesting State within 15 days of the day that person is free to leave.

Article 17

Waiver and Simplified Extradition

If the person sought consents to be surrendered to the Requesting State, and does so in writing, the Requested State may, in accordance with the principles and procedures provided for under its legal system, surrender the person as expeditiously as possible. For the United States, surrender may occur without further proceedings. The consent of the person sought may include agreement to waiver of protection of the rule of specialty.

Article 18

Transit

1. Either State may authorize transportation through its territory of a person being extradited or otherwise transferred to the other State by a third State or from the other State to a third State for purposes of prosecution or imposition or enforcement of a sentence. A request for transit shall be transmitted through the diplomatic channel, directly between the United States Department of Justice and the Republic of Serbia Ministry of Justice, or through Interpol. The request for transit shall contain a description of the person being transported and a brief statement of the facts of the case. A person in transit may be detained in custody during the period of transit.
2. Authorization is not required when air transportation is used by one State and no landing is scheduled on the territory of the other State. If an unscheduled landing does occur, the State in which the unscheduled landing occurs may require a request for transit pursuant to paragraph 1, and it may detain the person until the request for transit is received and the transit is effected, as long as the request is received within 96 hours of the unscheduled landing.

Article 19

Representation and Expenses

1. The Requested State shall advise, assist, appear in court on behalf of, and represent the interests of the Requesting State in any proceedings arising out of a request for extradition. The appearance before a court in the Republic of Serbia is vested in the Republic Public Prosecutor's office of the Republic of Serbia.
2. The Requesting State shall pay all the expenses related to the translation of extradition documents and the transportation of the person surrendered. The Requested State shall pay all other expenses incurred in that State in connection with the extradition proceedings.
3. Neither State shall make any pecuniary claim against the other State arising out of the arrest, detention, examination, or surrender of persons under this Treaty.

Article 20

Consultation

The United States Department of Justice and the Republic of Serbia Ministry of Justice may consult with each other directly in connection with individual cases and in furtherance of efficient implementation of this Treaty.

Article 21

Application

This Treaty shall apply to offenses committed before as well as after the date it enters into force, provided, however, that the Executive Authority of the Requested State may, in its discretion, not apply Article 3 to offenses committed before January 1, 2005.

Article 22

Ratification and Entry into Force

1. This Treaty shall be subject to ratification; the instruments of ratification shall be exchanged as soon as possible.
2. This Treaty shall enter into force upon the exchange of the instruments of ratification.
3. Upon its entry into force, this Treaty shall supersede the *Treaty between the United States and the Kingdom of Serbia for the Mutual Extradition of Fugitives from Justice, signed at Belgrade, October 25, 1901* (the 1901 Treaty) and apply to all pending requests made under the 1901 Treaty.

Article 23

Termination

Either Party may terminate this Treaty at any time by giving written notice to the other Party through the diplomatic channel, and the termination shall be effective six months after the date of such notice.

IN WITNESS WHEREOF, the undersigned, being duly authorized by their respective Governments, have signed this Treaty.

DONE at Belgrade in duplicate, this 15 day of August, 2016, in the English and Serbian languages, both texts being equally authentic.

FOR THE UNITED STATES OF
AMERICA:

Kyle Scott
Ambassador

FOR THE REPUBLIC OF SERBIA:

Nela Kuburović
Minister of Justice

УГОВОР
ИЗМЕЂУ
СЛЕДИЊЕНИХ АМЕРИЧКИХ ДРЖАВА
И
РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ
О ИЗРУЧЕЊУ

Сједињене Америчке Државе и Република Србија (у даљем тексту: стране уговорнице),

позивајући се на Конвенцију о издавању криваца закључена између Уједињених Америчких Држава и Краљевине Србије, потписана у Београду, 25. октобра 1901. године,

констатујући да и Сједињене Америчке Државе и Република Србија тренутно примењују одредбе тог Уговора и

жедећи да обезбеде делотворнију сарадњу између својих држава у борби против криминала и да, у том циљу, закључе нови уговор о изручењу;

Споразумеле су се како следи:

Члан 1.

Обавеза изручења

Стране уговорнице се обавезују да ће, под условима предвиђеним овим уговором, на молбу изручивати једна другој лица која се гоне због кривичног дела, односно ради изрицања или ради извршења изречене казне, за кривично дело за које се може вршити изручење.

Члан 2.

Дела за која се врши изручење

1. Изручење ради кривичног гоњења дозволиће се само за кривична дела за која је, како према праву државе молиље, тако и праву замољене државе, прописана казна затвора дуже од једне године или тежа казна.
2. Изручење ће се такође дозволити и за кривична дела која се састоје у покушају, односно удруживању ради извршења или учествовању у извршењу кривичног дела које подлеже изручењу.
3. У смислу овог члана, кривично дело подлеже изручењу:

(а) без обзира на то да ли закони у држави молиљи и замољеној држави сврставају чињења или нечињења која одређују кривично дело у исту категорију кривичних дела или описују кривично дело истом терминологијом;

(б) без обзира на то да ли је у питању кривично дело за које савезни закони Сједињених Америчких Држава налажу утврђивање одређених питања у сврху успостављања надлежности пред савезним судом Сједињених Америчких Држава, укључујући али неограничавајући се на међудржавни транспорт или коришћење поштанских или других услуга који утичу на међудржавну трговину или трговину са иностранством; или

(в) уколико кривично дело обухвата превару или избегавање обавеза у односу на порезе, царине или контролу увоза или извоза робе или новца, без обзира на то да ли закони државе молиље и замољене

државе предвиђају исту врсту пореза или дажбина или контролу исте врсте робе или истих новчаних износа.

4. Ако је кривично дело учињено изван територије државе молиље, изручење ће бити одобрено уколико према својим законима замољена држава, кривична дела учињена изван њене територије у сличним околностима, сматра кажњивим. Ако закони замољене државе не предвиђају кривично гоњење за кривично дело учињено изван њене територије у сличним околностима, надлежни органи замољене државе могу према свом дискреционом праву, одобрити изручење, уколико су сви други услови прописани овим уговором испуњени. У Сједињеним Америчким Државама, надлежни орган ће бити извршни орган.
5. Ако је изручење одобрено за кривично дело из ст. 1 или 2. овог члана, оно ће такође бити одобрено за свако друго кривично дело наведено у молби, чак и ако је то друго кривично дело кажњиво затвором до годину дана, по условом да су испуњени сви остали услови за изручење прописани овим уговором.
6. Када се молба за изручење односи на лице чије се изручење тражи ради издржавања казне затвора, надлежни органи у замољеној држави, у случају Сједињених Америчких Држава извршни орган, могу да одбију изручење ако је, у тренутку подношења молбе, преостали део казне које лице треба да издржи краћи од шест месеци.

Члан 3.

Држављанство

Изручење неће бити одбијено на основу држављанства лица чије се изручење тражи.

Члан 4.

Политичка и војна кривична дела

1. Изручење неће бити одобрено уколико је дело због кога се изручење тражи политичко кривично дело.
2. У смислу овог уговора, следећа кривична дела неће се сматрати политичким делима:

(а) кривично дело за које и држава молиља и замољена држава имају обавезу, у складу са међународним мултилатералним споразумом, да изруче лице чије се изручење тражи или да покрену кривични поступак пред домаћим надлежним органима;

(б) убиство, убиство на мах, намерно угрожавање физичког интегритета, наношење тешких телесних повреда, напад у намери наношења тешких телесних повреда и теже кривично дело против полне слободе;

(в) кривично дело које обухвата киднаповање, отмицу или било какав други вид незаконитог лишења слободе, укључујући узимање талаца;

(г) кривично дело које обухвата постављање, употребу, претњу употребом или поседовање експлозива, запаљивог средства или каквог разорног уређаја, односно биолошког, хемијског или радиолошког агенса, када такво средство или агенс може да угрози живот, нанесе тешке телесне повреде или проузрокује значајну материјалну штету и

(д) злочиначко удруживање, односно покушај да се изврши било које од претходно наведених кривичних дела, помагање или подстрекивање лица које је извршило или покуша да изврши таква дела.

3. Супротно одредбама из става 2 овог члана, изручење неће бити одобрено ако надлежни орган замољене државе, у случају Сједињених Америчких Држава извршни орган, установи да је молба за изручење била политички мотивисана.
4. Надлежни орган у замољеној држави, у случају Сједињених Америчких Држава извршни орган, може одбити изручење због повреде војних дужности које не спадају у кривична дела из општег кривичног права.

Члан 5.

Non bis in idem

1. Изручење ће бити одбијено када је лице чије се изручење тражи осуђено, ослобођено или је поступак обустављен коначном и обавезујућом одлуком надлежних органа у замољеној држави за кривично дело због кога се тражи изручење.
2. У смислу овог члана, лице се неће сматрати лицем које је осуђено, ослобођено нити ће се сматрати да је поступак обустављен на коначан и обавезујући начин, ако надлежни органи замољене државе:

(а) одлуче да не гоне то лице за дела због којих се тражи изручење;

(б) још увек воде истрагу или на неки други начин воде поступак против лица које се тражи због истих дела због којих се тражи изручење.

Члан 6.

Застарелост

Изручење се може одбити ако кривично гоњење или извршење санкција није могуће због застарелости према закону државе молиље.

Члан 7.

Смртна казна

Уколико је према закону државе молиће за дело за које се тражи изручење прописана смртна казна, а таква казна није прописана по законима замољене државе, надлежна власт замољене државе може одбити изручење сем уколико држава молића не пружи извршној власти замољене државе гаранцију да смртна казна неће бити изречена или јој, у случају да из процесних разлога држава молића не може да пружи такву гаранцију, достави гаранцију да смртна казна, уколико буде изречена, неће бити извршена. Ако држава молића пружи гаранцију у складу с овим чланом, замољена држава ће одобрити изручење, а држава молића ће испунити пружену гаранцију.

Члан 8.

Поступак изручења и потребна документација

1. Све молбе за изручење подносе се дипломатским путем, што укључује и достављање предвиђено у члану 11. став 4.
2. Све молбе биће поткрепљене следећим:
  - (а) документима, изјавама или другим видовима информација којима се описују идентитет, држављанство и вероватно боравиште лица чије се изручење тражи;
  - (б) информацијама којима се описују чињенице у вези с почињеним кривичним делом и процесни историјат случаја;
  - (в) текстом одредбе једног или више закона којима се описује једно или више кривичних дела због којих се тражи изручење и подацима о примењивој казни или казнама;
  - (г) текстом одредбе закона у коме се описује било какво временско ограничење за кривично гоњење, изрицање или извршење пресуде и описом примене тог закона на кривично дело због кога се изручење тражи; и
  - (д) документима, изјавама и другим врстама информација прописаним или у ставу 3. или у ставу 4. овог члана, онако како је применљиво.
3. Поред прилога из става 2. овог члана, уз молбу за изручење лица које се тражи ради кривичног гоњења доставиће се и:
  - (а) копија потернице или решења о одређивању притвора или налога, које је издао судија или други надлежни орган;
  - (б) копија оптужног документа и
  - (в) информације које пружају довољно основа да се установи да је вероватно да је лице чије се изручење тражи учинило кривично дело или кривична дела због којих се изручење тражи.

4. Поред прилога прописаних у ставу 2. овог члана, молба за изручење лица које се тражи ради изрицања или извршења пресуде треба такође да буде поткрепљена следећим:
  - (а) копијом осуђујуће пресуде или ако копија није доступна, изјавом суда или другог надлежног органа о томе да је лице о којем је реч осуђено или да је оглашено кривим;
  - (б) информацијама на основу којих се утврђује да је лице чије се изручење тражи управо лице које је оглашено кривим и
  - (в) ако је лицу изречена казна, копију пресуде са изреченом казном или ако није доступна копија, изјавом суда или другог надлежног органа у којој се наводи која је санкција изречена, као и изјавом којом се утврђује у којој је мери та санкција већ извршена.
5. Ако је лице чије се изручење тражи осуђено или оглашено кривим у одсуству, држава молила ће доставити информације прописане у ставу 2, 3. (в) и 4. овог члана као и изјаву извршним властима у замољеној држави у погледу околности под којима је то лице било одсутно током поступка и у погледу процедура, уколико таквих има, које ће том лицу бити на располагању у вези с покретањем новог суђења или другим видовима судске ревизије поступка, у случају да лице буде изручено. Одлуку о томе да ли су околности такве да је изручење могуће доноси извршна власт у замољеној држави.
6. Ако замољена држава захтева додатне информације које су јој неопходне да донесе одлуку по молби за изручење, држава молила може доставити те информације у року који одреди замољена држава. Такве додатне информације могу бити захтеване и размењене директно између Министарства правде Сједињених Америчких Држава и Министарства правде Републике Србије.
7. Када држава молила разматра подношење посебно осетљиве информације као допуну захтеву за изручење, она се може консултовати са замољеном државом да се утврди у којој мери замољена држава може обезбедити заштиту тих информација. Ако замољена држава не може да заштити информације на начин који од ње тражи држава молила, држава молила ће утврдити да ли информације и поред тога треба доставити.

Члан 9.

Прихватљивост докумената

1. Документи, изјаве и друге врсте информација којима је пропраћена молба за изручење биће примљени и прихваћени као доказни материјал у поступку изручења ако:
  - (а) су оверени или имају печат министарства или одељења надлежног за правосуђе или министарства или одељења надлежног за спољне послове у држави молили; или
  - (б) су оверени или чија је аутентичност потврђена на било који други начин који је прихватљив сходно законима замољене државе.
2. Документи који су оверени или чија је аутентичност потврђена сходно овом члану неће захтевати даљу проверу, оверу и друге видове легализације.

Члан 10.

Превод

Сви документи које држава молила подноси сходно овом уговору у прилогу ће бити пропраћени преводом на језик замољене државе, сем уколико се не постигне другачији договор.

Члан 11.

Привремено притварање

1. У хитним случајевима, држава молила може захтевати привремено лишавање слободе и притварање лица чије се изручење тражи док не буде достављена молба за изручење и пропратна документација. Захтев за одређивање привременог притвора може бити достављен непосредно између Министарства правде Сједињених Америчких Држава и Министарства правде Републике Србије, или посредством Интернационалне криминалистичке полицијске организације (Интерпола).
2. Захтев за одређивање привременог притвора садржаће:
  - (а) опис траженог лица и све остале информације које би могле бити од користи за идентификацију тог лица;
  - (б) место боравка лица чије се изручење тражи, ако је тај податак познат;
  - (в) кратка изјава о чињеницама у вези са случајем, укључујући уколико је то могуће, податке о времену и месту извршења кривичног дела;
  - (г) опис закона чије су одредбе прекршене (једног или више њих);
  - д) информације у вези са потерницом, налогом за хапшење или решењем о одређивању притвора и
  - (ђ) изјаву о томе да ће молба за изручење и пропратна документација бити достављени у року прописаним овим уговором.
3. Држава молила ће без одлагања бити обавештена о датуму привременог притварања лица чије се изручење тражи или о разлозима због којих није могуће испунити тај захтев.
4. Лице које је привремено притворено може бити пуштено на слободу по истеку шездесет (60) дана од дана привременог притварања у складу са овим уговором, ако извршни орган замољене државе не добије молбу за изручење и пропратну документацију из члана 8. овог уговора. У том смислу, пријем пропратне документације у амбасади замољене државе која се налази у држави молила се сматраће се пријемом од стране извршних органа замољене државе.
5. Чињеница да је лице чије се изручење тражи пуштено на слободу сходно ставу 4. овог члана не искључује могућност поновног лишавања слободе и изручење тог лица уколико молба за изручење и пропратна документација буду достављени касније.

Члан 12.

Одлука и предаја

1. Замољена држава ће без одлагања обавестити државу молиљу дипломатским путем или на други примерен начин, о својој одлуци у вези са молбом за изручење.
2. Ако је молба у целини или делимично одбијена, замољена држава ће доставити образложење разлога за одбијање. Замољена држава ће на захтев доставити копије одговарајућих судских одлука.
3. Ако је молба за изручење одобрена, извршни органи државе молиље и замољене државе ће се договорити о времену и месту предаје лица чије се изручење тражи.
4. Ако држава молиља, у року који прописује право замољене државе не преузме са територије замољене државе лице чије изручење тражи, то лице може бити пуштено из притвора а замољена држава, по својој дискреционој одлуци, може потом одбити изручење за исто кривично дело.

Члан 13.

Одлагање поступка изручења и одложена или привремена предаја

1. Када се против лица за које се тражи изручење води поступак у замољеној држави, та држава може одложити поступак изручења лица чије се изручење тражи све док не буде окончан поступак који се против наведеног лица у њој већ води.
2. Када је поступак изручења окончан и када је одобрено изручење, али се против лица чије се изручење тражи већ води поступак или пак оно издржава казну у замољеној држави, та држава може:
  - (а) одложити предају лица чије се изручење тражи до окончања поступка или до истека извршења казне или
  - (б) привремено предати то лице држави молиљи ради кривичног гоњења.
3. У случају одложене предаје, лице може бити задржано у притвору све док не буде предато.
4. Лице које је привремено предато биће у притвору у држави молиљи и биће враћено замољеној држави по завршетку поступка који се у држави молиљи буде водио против тог лица, у складу са свим условима о којима се могу договорити стране уговорнице. За враћање тог лица у замољену државу неће бити потребна никаква допунска молба за изручење или додатне процедуре.

Члан 14.

Стицај више молби

Ако изручење тражи истовремено више држава било због истог или различитих кривичних дела, извршни орган замољене државе ће донети одлуку узимајући у обзир све околности, а пре свега релативну тежину кривичних дела, место извршења, хронолошки редослед пријема захтева држава молиља, да ли су захтеви поднети у складу са Уговором, држављанство оштећеног лица и могућност даљег изручења између држава молиља.

Члан 15.

Заплена и предаја предмета

1. У мери у којој то дозвољава њено законодавство, замољена држава може заплени и предати држави молиљи све предмете који су повезани са кривичним делом због кога се тражи изручење или који би могли бити затражени као доказни материјал у држави молиљи. Предмети поменути у овом члану могу бити предати чак и уколико не може бити спроведено изручење због смрти, нестанка или бекства лица чије се изручење тражи.
2. Замољена држава може условити предају предмета добијањем задовољавајућих гаранција од државе молиље о томе да ће предмети бити враћени замољеној држави чим то буде могуће. Замољена држава такође може одгодити предају тих предмета, ако су они потребни као доказни материјал у замољеној држави.
3. Права трећих лица на тим предметима биће у потпуности поштована у складу са законодавством замољене државе.

Члан 16.

Начело специјалности

1. Лице изручено по основу овог уговора не може бити лишено слободе, суђено или кажњавано у држави молиљи, осим за:
  - (а) било које кривично дело за које је изручење одобрено, односно за другачије именовано кривично дело за које је забрањена иста или блажа казна и које се заснива на истим чињеницама као и кривично дело за које је одобрено изручење, под условом да је реч о кривичном делу за које се може одобрити изручење или представља блаже кривично дело;
  - (б) било које кривично дело почињено после изручења тог лица или
  - (в) било које кривично дело за које надлежни орган замољене државе, у случају Сједињених Америчких Држава извршна власт, пристане на притварање, суђење или кажњавање тог лица. У смислу ове тачке замољена држава може захтевати подношење документације из члана 8, а држава молиља може држати изручено лице у притвору 90 дана, или дуже ако то одобри замољена држава, док се одлучује по молби.

2. Лице изручено по основу овог уговора не може бити предмет даљег изручења или предаје за било које кривично дело почињено пре изручења, сем у случају да замољена страна на то пристане.
3. Ст. 1. и 2. овог члана не спречавају притварање, суђење или кажњавање изрученог лица, односно даље изручење или предају тог лица, уколико:

(а) то лице напусти територију државе молиће после изручења и добровољно се у њу врати или

(б) то лице не напусти територију државе молиће у року од петнаест дана од дана када је оно слободно да је напусти.

Члан 17.

Одрицање и поједностављено изручење

Ако лице за које се тражи изручење да сагласност, и то у писменој форми, да буде предато држави молићи, замољена држава може, у складу са начелима и поступцима предвиђеним у оквиру свог правног система, спровести предају особе у што краћем року. За Сједињене Америчке Државе, ова предаја се може обавити без даљих процедура. Пристанак тражене особе може укључивати и споразум о одрицању од заштите које пружа начело специјалности.

Члан 18.

Транзит

1. Држава потписница може одобрити да преко њене територије буде спроведено лице које се изручује или чији се трансфер у другу државу потписницу врши по неком другом основу а од стране неке треће државе или из државе потписнице у неку трећу државу, ради кривичног гоњења, изрицања или извршења казне. Захтев за транзит доставља се дипломатским путем, непосредно између Министарства правде Сједињених Америчких Држава и Министарства правде Републике Србије или путем Интерпола. Захтев за транзит мора садржати опис лица које се транспортује и кратко саопштење о околностима случаја. Лице које је у транзиту може бити држано у притвору током трајања транзита.
2. Одобрење није потребно онда када једна држава користи ваздушни саобраћај, а није предвиђено слетање на територији друге државе. Уколико дође до непредвиђеног слетања, држава у којој се то непредвиђено слетање догодило може тражити захтев за транзит у складу са ставом 1. овог члана, и може држати лице о којем је реч у притвору, док не добије захтев за транзит и док се транзит не спроведе, уколико је захтев добијен у року од 96 сати од непредвиђеног слетања.

Члан 19.

Заступање и трошкови

1. Замољена држава ће саветовати, помагати и иступати пред судом у име државе молиће и заступати њене интересе у сваком поступку који би могао проистећи из молбе за изручење. Заступање пред судом у Републици Србији ставља се у надлежност Републичког јавног тужилаштва Републике Србије.
2. Држава молиља ће сносити све трошкове превођења докумената потребних за изручење и трошкове превоза лица које се предало. Замољена држава ће сносити све остале трошкове који су настали у тој држави, а у вези са поступком изручења.
3. Ни једна од држава потписница неће једна другој испостављати захтеве за накнаду трошкова проистеклих из хапшења, притварања, испитивања или предаје лица по основу овог уговора.

Члан 20.

Консултације

Министарство правде Сједињених Америчких Држава и Министарство правде Републике Србије могу се међусобно непосредно консултовати у вези са појединачним случајевима у циљу унапређења делотворне примене овог уговора.

Члан 21.

Примена

Овај уговор ће се примењивати на кривична дела извршена пре, као и после његовог ступања на снагу, под условом да извршни орган замољене државе има дискреционо право да не примени члан 3 на кривична дела извршена пре 1. јануара 2005. године.

Члан 22.

Потврђивање и ступање на снагу

1. Овај уговор подлеже потврђивању; ратификациони инструменти биће размењени што је пре могуће.
2. Овај уговор ће ступити на снагу даном размене ратификационих инструмената.
3. По ступању на правну снагу, овај уговор ће заменити Конвенцију о издавању криваца закључену између Краљевине Србије и Сједињених Америчких Држава, потписане у Београду, 25. октобра 1901. године (Уговор из 1901.) и примењиваће се на заостале захтеве сачињене по основу Уговора из 1901. године.

Члан 23.

Раскид уговора

Свака страна уговорница може у сваком тренутку раскинути овај уговор достављањем писменог обавештења другој страни дипломатским путем, а раскид Уговора ступа на снагу након шест месеци од дана пријема таквог обавештења.

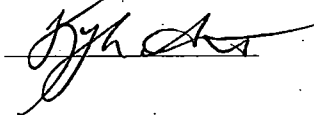
У ПОТВРДУ ТОГА, доле потписани, за ту сврху прописно овлашћени од својих Влада, потписали су овај уговор.

САЧИЊЕНО у Београду, у два преписа, овог 15 дана месеца Августа, 20 16 године на српском и енглеском и језику, с тим да су оба текста подједнако меродавна.

За Сједињене Америчке Државе

Њ.Е. АМБАСАДОР

Кајл Скат

За Републику Србију

МИНИСТАР ПРАВДЕ

Нела Кубуровић

